

Uttalelse fra Jeløy menighetsråd til

Strategiplan for Den norske Kirke i Borg, 2015-2020

SPØRSMÅL 1: ER UTFORDRINGEN FOR DEN NORSKE KIRKEN I BORG TYDELIGE OG KONKRETE SLIK HØRINGSINSTANSENE SER DET?

Stikkord		Merknader
Dåp:	Ja	Trosopplæring er ikke nevnt.
Gudstjeneste og felleskap:	Ja	
Frivillighet:	Ja	Diakoni og Frivillighet går over i hverandre. Lite konkret og lite tydelig. Vi må jobbe med operasjonalisering og avgrensning
Kommunikasjon	Ja	Kommunikasjonen som beskrives legger vekt på å vise tjenester og tilbud og "hvordan DnK er en folkekirke(?) Videre nevnes organisasjonsendring. Det siste tror vi mange synes er lite interessant. Men hvor kommer den gode kommunikasjonen om det kristne budskap, hvor er de arenaer som treffer folk i kirkes yttersone og utenfor?
Diakoni	Ja	Vi skjønner ikke hva spørsmålsstiller mener med "stadig flere ungdommer sliter med forventningspress, og de nye flerkulturelle lokalsamfunnene krever inkluderende holdninger og ordninger. "Videre skrives det" klimautfordringen må også løses lokalt og krever organisering. Disse og andre samfunnsutfordringer må kirkens diakoni være med å løse". Det er temaer vi merker oss, men er dette tema for kirkelig diakoni?

Ytterligere merknad:

Dette er alt tiltak som vesentlig treffer de innenfor. Men siden 30 % i 2040 vil være innvandrere, hva er vårt svar på dette? Og hva med at det stadig flere er flere utenfor DnK .

Ingen av tiltakene synes å sikte på misjon i Norge, vitnesbyrd og være en stemme overfor "verden" utenfor DnK.

Derfor

mener vi: **Det bør tilføyes et strategisk mål som går på å nå ut til nordmenn med evangeliet.**

SPØRSMÅL 2: ER DE TRE STRATEGISKE MÅLENE GODE NOK?

2.1. Flere deltar i og opplever gudstjenesten som et åpent og inkluderende: BRA!

Men det å være åpen og inkluderende må ikke trekkes så langt at menigheten unngår å stå for og forkynne Guds ord – også når det er utfordrende.

2.2 Flere søker dåp og trosopplæring. BRA!

Merker imidlertid at ordet trosopplæring ikke er nevnt i beskrivelsene av de 5 utfordringene som er nevnt foran. Hvorfor ikke?

2.3 Flere opplever at folkekirken engasjerer seg i samfunnet: BRA!

SPØRSMÅL 3: ER DE TRE STRATEGIENE TYDELIGE NOK OG GIR DE DE RIKTIGE SVARENE PÅ UTFORDRINGENE?

3.1: Utvikle troverdig, målrettet og tydelig kommunikasjon:

Dette ikke tydelig nok. Hva skal kommuniseres, til hvem og hvor, via hvilke kanaler?

3.2: Styrke kvalitet på aktiviteter, begivenheter, tjenester og i relasjoner:

Synes dette er uklart. Skal vi ha kvalitetssikringsaktiviteter og smakspanel inn i kirken?

3.3 Stimulere medlemmenes engasjement og deltakelse:

Stimulere høres litt for terapeutisk ut, ville foretrekke ord som: nære, utfordre eller i vareta.

SPØRSMÅL 4: ER FORSLAGENE TIL GJENNOMFØRING AKSEPTABLE OG GODE?

Vårt svar på dette er dels tvilende:

Det er vanskelig å se en åndelig dimensjon!

Kan kirken drives uten Gud? Skal vi som mennesker drive menigheten framover, eller skal vi være åpne for hva Gud vil? Er vi i ferd med å få en kirke som mest kan sammenlignes med en av mange kulturinstitusjoner? Hva med vingårds og åkerlands-perspektivet på menigheten der vi er gartnerens medarbeidere og resultatene i form av tro, håp og kjærlighet er Åndens frukter som Gud lar vokse fram? (Opplegget virker mer som om det var Noregs Mållag eller en annen verdslig organisasjon som var opptatt av organisasjonsarbeid, mer enn å være noe helt annet: Guds ambassade på denne jord.)

Kortsiktighet?

Det settes av utviklingsmidler fra OVF til satsingsområder: Kvalitet i 2016, Kommunikasjon i 2017 og Engasjement i 2018.

Hvordan kan man skille disse fra hverandre? Bedre å fokusere på alle tre områdene i en treårsperiode.

Veldig bra at Borg BDR vil legge til rette for et konsept for menighetsutvikling i Borg som tilbys menigheter fra 2016.

En strategisk matrise som kan brukes i planleggingen på alle nivåer for å skape sammenheng mellom nivåene, og rette fokus mot konkrete tiltak.

ANDRE KOMMENTARER:

Det ble søkt etter Kirkerådets visjonsdokument, vedtatt april 2014 (omtalt i skrevet)- men kunne ikke finne at det var tilgjengelig på nett, bare utkast. Dumt at dette ikke var mulig å finne ved vanlig googling, kunne vært nyttig å sjekke mot det.

Side 3, "Folkekirke, religiøsitet og verdisyn": Hvorfor betegner den kirkelige ledelsen kirken som "Folkekirke". Det holder da vel med kirke? Hvem andre skal gå i kirken enn folk? Er det med henvisning til arbeiderbevegelsens Folkets Hus, Folketrygd, Folketeateret etc.? Ikke noe galt med disse institusjonene, men det kan virke monopoliserende.

Setningen som innleder 2. avsnitt lyder:

"Begrepet verdinøytralitet har i det offentlige rom blitt erstattet av tanken om det livssynsåpne samfunnet og den livssynsnøytrale, men aktive stat"

Dette er ikke bra i oppspill til en strategiplan uten at slike ordknuter blir utlagt/tydeliggjort. Innholdet ellers er vel greit, men reiser spørsmål som ikke er besvart: Hvordan skal kirken klare å være noe mer enn noe man kan henvende seg til ved vanskelige situasjoner og dødsfall. Kanskje være mer lys og salt i en verden der folk synes de klarer seg aldeles utmerket uten Gud?

Med hensyn til avslutningen av dette punktet, øverst på side 4, der det står:

"... det er en sterk forventning om at kirken skal være en sentral aktør i å formidle verdier som **nestekjærlighet, naturvern og solidaritet**»:

Dette oppleves dette som et for snevert knippe av verdier, og kunne komme fra en hvilken som helst organisasjon som sikter seg inn mot massene. Hva med verdier som skiller oss ut, gjør om mere markerte, mere unike. Utfordringen står i kø hva gjelder det alminnelige forhold til å snakke sant, unngå grådighet, ikke stjele (forsikringssvindler er i dag viden akseptert), ærlighet, mot til å stå for noe, nøysomhet (ikke "havesyke"), takknemlighet, offervilje....

- Det står også om "Åpen": (side 6 under Misjon/verdier): "Vi er et felleskap preget av likeverd, deltakelse og respekt for mangfold "

Det er viktig her at kirken ikke blir så mangfoldig at den ikke lenger kan defineres, en kirke som ikke lenger klarer å definere rett fra galt, godt fra ondt, mitt fra ditt, lys fra mørke, fred fra krig. Vi skal være tolerante, romslige på de rette stedene, men vi skal hate det som er ondt og galt. Les dette av gode gamle Grundtvig:

N. F. S. Grundtvig: Om den rette tolerance (1814) Er det et kærligt sindelag, som tåler fornærmelse, som villig tilgiver, som elsker sine fjender, som gerne vil tro det bedste og dømme skånsomt; er dette sindelag og det ytring i en mild, sagtomdig, forsonlig omgængelse, er det tolerance, hvo vil da bestride den? Men hvem tør da sige, at den er vor tids ejendom, frugt på det kundskabstræ, som Voltaire og hans jævnere plantede, som jakobinere og sanskulotter gødede med blod og smykkede med røde huer, i hvis grene digtere og talere i skokketal besang sig selv og træet, belo og beløj fortidens herlige og den religion, som ene har befalet og avlet en sådan tolerance? [...]

Hvad er da tolerance i nutidens sprog? Er det ikke en neutralitet i den åndelige verden, er det ikke en ligegyldighed for meninger, som angå menneskets højeste anliggender, en ligegyldighed, der forbyder at hade og afsky og fordømme hvilken som helst mening, det måtte være? At tolerance må være dette, når den, som hader og afskyer og fordømmer en mening, uden videre skal kaldes intolerant, og at man således har stemplet mænds adfærd uden hensyn til, hvad meninger det var, det er lige så vist [...]

Man ser da lettelig, vi komme her som altid til at spørge: er godt og ondt, sandhed og løgn uforsonlige modsætninger? **Thi er de det, da kan det dog i grunden ingen tvivl være underkastet, om godt skal hade ondt, om sandhed skal hade løgn, ligesom det er åbenbart, at det onde må hade det gode, at løgn må hade sandhed; forskellen er kun den, at det godes og sandhedens intolerance er god og lovlig, det ondes og løgnens derimod syndig og ond, ja synden og løgnen selv [...]**

Hvad jeg vil vinde ved denne udvikling, er blot, at man ej, hildet i dunkle begreber, skal anse det for noget ondt at være intolerant, før man har undersøgt mod hvad, eller lovprise tolerance, som jo kan være det skændigste forræderi mod sandheden og menneskeslægten.